

ಮಲಯಾಳಂ ಮೂಲ :
ಇ. ಹರಿಕುಮಾರ್
 ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ :
ಪಾರ್ವತಿ ಜಿ. ಐತಾಳ್

ಝಡ್ಡದ ಇಳಿಜಾರಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಆ ನೀರಿನ ಝರಿಯ ಬಗ್ಗೆ ರಾಮಚಂದ್ರ ಮಗನಿಗೆ ವಿವರಿಸಿದ. ಮಗ ಹುಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ತಾನು ಅಮ್ಮನ ಜತೆಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದ ಕಥೆ ಹೇಳಿದ. ಮೋಣಾಲವರೆಗಿದ್ದ ತಿಳಿಯಾದ ನೀರು ತಳದಲ್ಲಿ ಹಳದಿ ಬಣ್ಣದ ಮರಳು ಮತ್ತು ಉರುಚಾದ ಬೆಣಚುಕಲ್ಲುಗಳು. ಕೆಲವೆಡೆ ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣದ ಪುಟ್ಟ ಬಂಡೆಕಲ್ಲುಗಳು, ಅವುಗಳ ನಡುವೆ ಈಜಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಚಿಕ್ಕಚಿಕ್ಕ ಕೆರೆ ಮೀನುಗಳು. ಅವುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯಲೆತ್ತಿಸಿದಾಗ ಅಮ್ಮ ನೀರಿಗೆ ಜಾರಬಿದ್ದು ಸೀರೆ ಒದ್ದೆಯಾಗಿಬಿಟ್ಟಿತು.

ತಿರುಸಹಜವಾದ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ನಡುನಡುವೆ ಕೆಲವು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತ ವಿಜು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡ.

ಅಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕ ಮೀನುಗಳು ? ಇಷ್ಟೇ ?
 ಅವನು ಬೆರಳುಗಳನ್ನಗಲಿಸಿ ಗಾತ್ರ ತೋರಿಸಿ ಕೇಳಿದ.

“ಹೌದು” ರಾಮಚಂದ್ರನೆಂದ “ಕೆಲವು ಸ್ವಲ್ಪ ದೊಡ್ಡವು.”

ವಿಜು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಝರಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಮೀನುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಚಿತ್ರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಬಹಳ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಒಂದು ಚಿತ್ರವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ರಾಮಚಂದ್ರನಿಗನ್ನಿಸಿತು. ಐದು ವರ್ಷದ ಬಾಲಕ ಅವನು. ಇದುವರೆಗೆ ಒಂದೂ ಝರಿ ನೋಡಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ತಾನು ಇನ್ನೂ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸಿಲ್ಲ. ಹೇಳದೆ ಉಳಿದಿರುವುದು ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು. ಶುಭ್ರವಾದ ಅಗಸದ ಬಗ್ಗೆ, ಸುತ್ತಲಿನ ಹಸಿರು ಮರಗಳ ಬಗ್ಗೆ, ಗುಡ್ಡವನ್ನು ಹಾದು ತಮ್ಮನ್ನು ಬಳಸಿದ ತಂಗಾಳಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಅವನು ಏನೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ರಾಗಿಣಿಯ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತ್ತಿದ್ದ ಉತ್ಸಾಹ ಮತ್ತು ಮಿಂಚುತ್ತಿದ್ದ ತುಂಟತನದ ಬಗ್ಗೆಯೂ.

ಅವೆಲ್ಲವೂ ನಡೆದದ್ದು ಏಕೋ ಎಂಟೋ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ. ಆದರೂ ಆ ನೆನಪುಗಳು ನಿತ್ಯಹರಿದ್ವರ್ಣದ ವೃಕ್ಷದಂತೆ ಈಗಲೂ ಜೀವಂತವಾಗಿ ನಿಂತಿವೆ, ದೈನಂದಿನ ಕೆಲಸಗಳ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಅವು ಅಡಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತವೆ ಎಂದು ಮಾತ್ರ. ಇವತ್ತಿಗೆ ಅವನ್ನೆಲ್ಲ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಏನು ಕಾರಣ ? ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎದ್ದು ಹಜಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಕೆಚ್ಚುಳಿಯಿಟ್ಟ ತಂಗಾಳಿಯ ? ಜಗುಲಿಯ ಒಂದು ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಸೋಫಾದ ಮೇಲುಗಡೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದ ಅಕ್ಷೇರಿಯಿಂದ

ಗುಳ್ಳೆಗಳೆಳುತ್ತಿರುವ ಶಬ್ದವನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗಲೆ ? ಆ ಜುಳು ಜುಳು ಶಬ್ದ ಝರಿಯ ನೀರು ಬಂಡೆಗಳಡಿಯಿಂದ ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಅನ್ನಿಸಿದೆ. ಎಷ್ಟೋ ಬಾರಿ ಆತ ರಾತ್ರಿ ತುಂಬ ಹೊತ್ತು ಸೋಫಾದ ಮೇಲು ಬದಿಯಿಂದ ಒಂದು ಝರಿ ಹರಿಯುವ ಶಬ್ದವನ್ನು ಆಲಿಸುತ್ತ ಸುಮ್ಮನೆ ಮಲಗುವುದಿದೆ. ಮಗ ಸೊಳ್ಳೆಪರವೆಯೊಳಗೆ ಮುರುಟ ಮಲಗಿ ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಅವನು ತನ್ನ ಪುಟ್ಟ ಕೈಗಳಿಂದ ಅಮ್ಮನನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಮಲಗಿ ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿದ್ದುದು ರಾಮಚಂದ್ರನಿಗೆ ನೆನಪಾಗುತ್ತದೆ. ಆತ ರಾಗಿಣಿಯ ಬಗ್ಗೆ ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡ. ನಮಗೆ ನಮ್ಮದೇ ಆದ ಒಂದು ಸ್ವಂತ ಮನೆ ಬೇಕು - ಅವಳು ಹೇಳುವುದಿತ್ತು ತುಂಬ ದೊಡ್ಡದೇನೂ ಬೇಡ. ಎರಡು ಮಲಗುವ ಕೋಣೆಗಳು. ಅಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತು ಊಟ ಮಾಡಲು ಒಂದು ಕೋಣೆ, ಅಡಿಗೆಮನೆ, ಅಮ್ಮ ಸಾಕು. ಅಂಥ ಒಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿರಬೇಕೆಂದು ಆಸೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅವಳು ಅನೆಪಟ್ಟಿದ್ದ ಮನೆ ಈಗ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದವಳು ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲ. ಸಂಕಟಪಡುತ್ತ ಆತ ಮಲಗುತ್ತಾನೆ. ರಾತ್ರಿಯ ನಿಗೂಢ ಸದ್ದುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆ ಎಲ್ಲ ಶಬ್ದಗಳೂ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಝರಿಯ ಶಬ್ದದೊಂದಿಗೆ ಲೀನವಾಗುತ್ತವೆ. ಆ ಶಬ್ದವು ಆತನಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಆತ ಮಿಸಿಪಡುತ್ತ ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಬೆಳಗಾದಾಗ ವಾತಾವರಣ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ. ವಿಜು ಎದ್ದುಬಂದಾಗ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲಾಸ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಮೊದಲಾಗಿ ಅವನು ವಿಚಾರಿಸುವುದು ತನ್ನ ಮೀನುಗಳ ಬಗ್ಗೆ. ಗ್ಲಾಸ್ ಟ್ಯಾಂಕಿನ ಬಳಿ ಬಂದು ಒಳಗಿನ ಅದ್ಭುತಲೋಕವನ್ನು ಕುತೂಹಲದಿಂದ ನೋಡುತ್ತ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ನಿಂತಾಗ ಅವನ ತಲೆ ಟ್ಯಾಂಕಿನ ಅರ್ಧದವರೆಗೆ ಮಾತ್ರ ತಲುಪುತ್ತದೆ. ಮೀನುಗಳು ಅವನು ನಿಂತಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಪ್ರತ್ಯಾರ್ಥಕ ಭಾವದಿಂದ ಅವನನ್ನು ನೋಡುತ್ತವೆ.

ಅಮೇಲೆ ಟ್ಯಾಂಕಿನೊಳಗಿನ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ರೆಸಿಂಗ್ ಕಮೆಂಟರಿ. ಪೇಪರೋದುತ್ಯ ಆತ ಹೊಂಟುಟ್ಟುತ್ತಾನೆ.

ಅಪ್ಪಾ, ಏಂಜಲ್ ಫಿಶ್ ಗೋಲ್ಡ್ ಫಿಶ್ ಅನ್ನು ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟಿ ಅಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದೆಯಲ್ಲ ? ಪಾಪ, ಗೋಲ್ಡ್ ಫಿಶ್ !

ಡಾಕ್ಟರ್ ಗುರಾಮಿಯ ಆಸ್ಪತ್ರೆ

ಆತ ಫಿಶ್‌ನ ಮಾತು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ. ವಿಜುವಿನ ಮುಖ ಕಪ್ಪಾಗುವುದನ್ನೂ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನೂ ಆತ ನೋಡಿದ. ಆ ಕಣ್ಣೀರನ್ನು ಒರೆಸಲು ಅಸಮರ್ಥನಾಗಿದ್ದ. ಸಮಾಧಾನದ ಮಾತುಗಳೊಂದನ್ನೂ ಹೇಳಲಾಗದೆ ಆತ ಮಗನನ್ನು ಸುಮ್ಮನೆ ಎದೆಗವಚಿಕೊಂಡ. ಆತನ ಕಣ್ಣುಗಳೂ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಬೆಳ್ಳೆಸುವುದರ ಮಧ್ಯೆ ಅವನೊಂದ,

“ಅಪ್ಪಾ, ನಾವು ಈ ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವುದು ಬೇಡ. ನಾವು ಇಲ್ಲೇ ಇರೋಣ.”

ಅದು ಯಾಕೆ ವಿಜಯ್ ಫಿಲ್ಮ್‌ನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಓಡುವುದು ?

ಚನ್ನದ ಮೀನುಗಳೆಂದರೆ ವಿಜಯ್ ತುಂಬ ಇಷ್ಟ. ಅವು ಯಾರಿಗೂ ತೊಂದರೆಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಮನವು ಎಲ್ಲ ದಷ್ಟವಷ್ಟವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಕೊಬ್ಬಿನಂತಿರುವ ಆ ಮೀನುಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಶಕ್ತಿ ಎಷ್ಟೆಂಬುದು ತಿಳಿದಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಇತರ ಮೀನುಗಳು ಉಪದ್ರವಿಸುತ್ತಿರಲಿಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ಪೆಟ್ಟುಕೊಡದೆ ತಮ್ಮ ಧಡೂತಿ ದೇಹವನ್ನು ಕುಲುಕಿಸುತ್ತ ಈಜಿಕೊಂಡು ದೂರ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಅದು ವಿಜಯ್‌ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನೈತಿಕ ರೋಷವನ್ನು ತುಂಬುತ್ತದೆ.

ಅವನ ರನ್ನಿಂಗ್ ಕಮೆಂಟರಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಲೇ ಇದೆ...

ಆರೆಂಜ್ ಗಪ್ಪಿಯ ಬಾಲ ನೋಡಲು ಸುಂದರ ವಾಗಿದೆ. ಈ ಸೂರ್ಯನ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಕಿಟಕಿವಿ ಮೂಲಕ ತೂರಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಬೆಳಕು ಟ್ಯಾಂಕಿನೊಳಗೆ ಪ್ರಕಾಶದ ಒಂದು ಅದ್ಭುತ ಲೋಕವನ್ನೇ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದೆ. ಗಿಡಗಳಿಗೆ ಅವುಗಳ ಹಸಿರು ಮತ್ತೆ ಲಭಿಸಿದೆ. ಕಲ್ಲುಗಳು ಹೊಳೆಯುತ್ತಿವೆ. ಮೀನುಗಳ ಶುಭ್ರವರ್ಣಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಆ ಟ್ಯಾಂಕಿನೊಳಗೆ, ಮೀನುಗಳಷ್ಟೇ ದೊಡ್ಡ ಗಾತ್ರದ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ ತಾನಿರಬೇಕೆಂದು ಆತನಿಗೆ ನಿಸ್ಸುತು.

ಗುಡ್ಡಗಳ ಇಳಿಜಾರಿನಲ್ಲಿ ಮರಗಳ ನಡುವೆ ರಾಗಿಣಿಯ ಜತೆಗೆ ಓಡಾಡಿದ್ದು ಆತನಿಗೆ ನೆನಪಾಯಿತು. ಸಂಜೆ ಹೊತ್ತು ಎಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ವಾರಿಯಾಗಿ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದ ಸೂರ್ಯರಶ್ಮಿಗಳು ರಾಗಿಣಿಯ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ನೆರಳು

ಬೆಳಕಿನಾಟ ಅಡಿದ್ದವು. ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಆಕೆಯ ಮುಖ ಪ್ರವೃತ್ತಿವಾದರೆ ನೆರಳು ಬಿದ್ದುಕೊಡಲೇ ಮಂಕಾಗಿತ್ತು. ಅವತ್ತು ಆತನಿಗೆ ಅದೇಕೋ ಅಕಾರಣವಾಗಿ ಭಾವವೆನ್ನಿಸಿತ್ತು.

"ಅಪ್ಪಾ, ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಿ. ಈ ಸ್ಟೇಡ್ ಟಿಯಲ್ ಚಕ್ರ ಸ್ಟೇಡ್ ಟಿಯಲಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟಿ ಉಪದ್ರವಿಸುತ್ತಿದೆ. ನಾವು ಅದನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸೋಣ" ವಿಜಯ್ ಕೂಗಿ ಹೇಳಿದ.

ಆತ ಸ್ವಪ್ನಲೋಕದಿಂದ ಎದ್ದು ಬಂದ.

ಸ್ಟೇಡ್ ಟಿಯಲ್‌ಗಳು ಸ್ವತಃ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಲಹಪ್ರಿಯ ಮೀನುಗಳು. ದೊಡ್ಡ ಮೀನುಗಳು ಸಣ್ಣ ಮೀನುಗಳಿಗೆ ಉಪದ್ರವಿಸುತ್ತವೆ. ಈಗ ಇಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಜಗಳ ಕಾಪಿ ನಿ ಮೂಲದ್ದು. ಟ್ಯಾಂಕಿನೊಳಗಿರುವುದು ಎರಡು ಜೋಡಿಗಳು. ಒಂದು ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಹೆರಿಗೆಂದು ಬೇರೆಡೆಗೆ ಸಾಗಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಎರಡನೇ ಹೆಣ್ಣಿಗಾಗಿ ಸ್ಟೇಡ್ ಟಿಯಲ್‌ಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಜಗಳ.

"ನಾವು ಈ ದೊಡ್ಡ ಸ್ಟೇಡ್ ಟಿಯಲನ್ನು ಬೇರೆಡೆ ಹಾಕೋಣ ಆಗದೆ ?"

ಓಡುತ್ತಿರುವುದರ ಮಧ್ಯೆ ಆತ ಹೂಂಟುಟ್ಟಿದ. ಆದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೊತ್ತು ಓಡುತ್ತ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟುಹೊತ್ತಿಗೆ ಮಗ ಬಲೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದೇಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಉಪದ್ರವಿಸುತ್ತಿರುವ ಮೀನನ್ನು ಬೇರೆಡೆಗೆ ಸಾಗಿಸಲು ರಾಮಚಂದ್ರ ಎಳಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಗ್ಲಾಸ್‌ಟ್ಯಾಂಕ್ ದೊಡ್ಡದು. ನಾಲ್ಕಡಿ ಉದ್ದ ಮತ್ತು ಒಂದಡಿ ಅಗಲ. ಒಂದೂವರೆ ಅಡಿ ಅಳ. ತಳದಲ್ಲಿ

ಮರಳಪಟ್ಟಿಮೆ ಮೇಲೆ ಚಕ್ರ ಬೆಣಚುಕಲ್ಲುಗಳ ನಡುವೆ, ವಾಲಸೇರಿಯಾ, ಅಮೆರೂನಾ ಸ್ಪೀಸಿನ ಮುಂತಾದ ಗಿಡಗಳು. ಗಿಡಗಳು ಮತ್ತು ಕಲ್ಲುಗಳ ನಡುವೆ ಒಂದು ಕಾಡಿನ ಮಧ್ಯೆಯೋ ಎಂಬಂತೆ ಸಿರಾಮಿಕ ಶೈಲಭವನ. ಅವುಗಳೆಡೆಯಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಬಣ್ಣದ ಮೀನುಗಳು ಈಜಾಟ ಆಡುತ್ತಿವೆ. ಜೋಡಿಯಾಗುತ್ತಿ ಜಗಳವಾಡುತ್ತಿವೆ. ಸ್ಟೇಡ್ ಟಿಯಲುಗಳು, ವ್ಯಕ್ತ ಮೋಲಿಗಳು, ಚನ್ನದ ಮೀನುಗಳು, ವಿಜಯ್‌ನ ಹಲವು ಬಣ್ಣದವು - ಬಿಳಿ, ಕಪ್ಪು ಮತ್ತು ಎರಡೂ ಬಣ್ಣದ ಮಿಶ್ರಣ. ಆ ಮೇಲೆ ಗಪ್ಪಿಗಳು. ವಿವಿಧ ಬಣ್ಣದ ನೀಳವಾದ ಬಾಲಗಳನ್ನು ಅಡಿಸುತ್ತ ಅವು ಅಟವಾಡಿದ್ದು ಇದು ವಿಜಯ್‌ನ ಮೀನಿನ ಪ್ರವಚನ. ಗಾಜಿನ ಗೋಡೆಗಳೊಳಗಿನ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ತುಣುಕು.

ಜೋಡಿಗಳ ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಒಂದು ಮೀನು ಮಾತ್ರ. ಅದು ಗುರಾಮಿ. ಕಿಸ್ಸಿಂಗ್ ಗುರಾಮಿ ಎರಡು ಇಂಚು ಉದ್ದದ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹರಡಿಕೊಳ್ಳುವ ದೇಹದ ಒಂದು ಮೀನು. ಅವನನ್ನು ವಿಜಯ್ ಕರೆಯುವುದು ಡಾಕ್ಟರ್ ಗುರಾಮಿ ಎಂದು. ಡಾಕ್ಟರುಗಳ ಹಾಗೆ ಗುರಾಮಿಗೆ ಬಿಳಿಯ ಓವರ್‌ಕೋಟಿದೆ. ಅವನು ಯಾರಿಗೂ ತೊಂದರೆ ಕೊಡಬೇ. ಜಗಳವಾಡದೆ ನಿಸ್ಸಾರ್ಥ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಟ್ಯಾಂಕಿನ ಗಾಜಿನ ಆವರಣ, ಗಿಡಗಳ ದಂಟುಗಳು, ಎಲೆಗಳು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನುಂಗಿ, ಪಾಟಿ ಬೆಳೆಯದಂತೆ ತಡೆಗಟ್ಟುವುದು ಅವನ ಕೆಲಸ. ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು

ಇದುವರೆಗೆ ಯಾವುದೇ ಗೋಣಗಾಟವಿಲ್ಲದೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಒಂದು ಮಗಿದರೆ ಇನ್ನೊಂದು. ಒಂದು ಗೋಡೆ ಮಗಿದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಗೋಡೆ. ವೇಗವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಗಡಿಬಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಇನ್ನು ಯಾವುದಾದರೂ ಮೀನನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುವುದೂ ಉಂಟು. ತಕ್ಷಣ 'ಸಾರಿ' ಹೇಳಿ ಡಾಕ್ಟರ್ ಮುಂದಿನ ಗಿಡದ ಬಳಿ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಸಿಟ್ಟಿಲ್ಲ, ಹಗೆಯಿಲ್ಲ, ಹಠವಿಲ್ಲ ಪರೋಪಕಾರಭಾವ ಮಾತ್ರ. ಆ ದೊಡ್ಡ ಟ್ಯಾಂಕಿನ ಬಳಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಇಟ್ಟಿರುವ ಎರಡಡಿ ಟ್ಯಾಂಕೇ ಡಾಕ್ಟರ್ ದೂರಿಯ ಆಸಕ್ತಿ.

ಆ ಹೆಸರು ಬರಲು ಕಾರಣ ಗುರಾಮಿ ಮತ್ತು ಅದರ ಜೋಡಿಯೂ ಜೊತೆಗಿದ್ದಾಗ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಆ ಟ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿದ್ದವು. ಅದರ ಜೋಡಿ ಸತ್ತುಹೋಯಿತು. ಡಾಕ್ಟರ್ ಗುರಾಮಿ ಎರಡು ತಿಂಗಳ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯ ನಂತರ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬದುಕಿ ಬಂದಿತು. ಆ ನಂತರವಾಗಿತ್ತು ವಿಜು ಆ ಟ್ಯಾಂಕನ್ನು ಡಾಕ್ಟರ್ ಗುರಾಮೀಸ್ ಹಾಸ್ಟಿಟಲ್ ಗೆ ಕರೆಯತೊಡಗಿದ್ದು. ಅದರಲ್ಲಿ ಈಗ ಇರುವುದು ಕೆಂಪಾಗಿ, ಗುಂಡಗಾಗಿ, ಬಂದಿರಿಯಾಗಿದ್ದ ಸ್ಟೇಡ್ ಟಿಯಲ್. ಹೆರಿಗೆಗಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟದ್ದು ಅದನ್ನು ಕರೆಯುವುದು ಒಂದು ಪುಟ್ಟಮೃಣ್ಣೆ ಎಂದು. ಬಹುಶಃ ಆ ಮೀನು ಮರಿ ಹಾಕಿರಲೂಬಹುದು.

"ಅಪ್ಪಾ, ಪುಟ್ಟಮೃಣ್ಣೆ ಹೆತ್ತಿತು..." ವಿಜು ಕೂಗಿ ಹೇಳಿದ. ಆತ ನೋಡಿದ. ಮೃಣ್ಣೆ ಕೊಡು. ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ, ನಸು ಅರಂಜ್ ಬಣ್ಣದ ಮರಿಗಳು. ಅವು ಟ್ಯಾಂಕಿನ ಗಡಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಬೆಣಚುಕಲ್ಲುಗಳ ಮೇಲಿಂದ ಪುಟುಪುಟನೆ ಚಲಿಸಿದವು. ಕೆಲವು ಮೃಣ್ಣೆಗಳನ್ನು ಬಳಗಿ; ಆದರೆ ತೀರಾ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗದೆ ಈಜಾಡುತ್ತ ನಡುನಡುವೆ ಮರಿಗಳೆಂದೆ ಆಮನುಷ್ಯನೇ ನೋಡಿದವು. ತಾಯಿಯಿ ವಾತ್ಸಲ್ಯದ ಮೇಲೆ ಅಷ್ಟೇನೂ ವಿಶ್ವಾಸವಿಲ್ಲದವರ ಹಾಗೆ. ತಾಯಿ ಮೀನಿಗೆ ಹೆರಿಗೆಯಿಂದ ದಣವಾಗಿತ್ತು ನಿಶ್ಚಯವಿದ್ದರೂ ಅವಳು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ತನ್ನ ಮರಿಗಳತ್ತ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಈಜುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಪುಟ್ಟಮೃಣ್ಣೆಗೆ ಹೆಸರಿಡುತ್ತಿರಬಹುದು. ರಾಮಚಂದ್ರನೆಂದ "ಮೊದಲು ನಾವು ಅವನ್ನು ದೊಡ್ಡ ಟ್ಯಾಂಕಿಗೆ ಸಾಗಿಸೋಣ. ಆ ನಂತರ ಏನಾದರೂ ತಿನ್ನಲು ಕೊಡಬೇಕು."

ವಿಜು ಮರಿಗಳನ್ನು ಕುತೂಹಲದಿಂದ, ಅಚ್ಚರಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೂ ಆ ಟ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ ಮೀನುಗಳು ಮರಿ ಹಾಕಿವೆ. ಆದರೆ ಪ್ರತಿ ಬಾರಿಯೂ ಒಂದೊಂದು ಹೊಸ ಮೀನೂ ಪುನಃ ಪುನಃ ಅದ್ಭುತಗಳ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೇ ತೆರೆದಿಡುತ್ತದೆ. ಅಮ್ಮನ ರೂಪ, ಬಣ್ಣಗಳ ಚಿಕ್ಕ ಪ್ರತಿದೂರವಗಳು. ಹತ್ತು ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದ ಕೂಡಲೇ ಅವು ತಮ್ಮ ಜಾತಿ ಗುಣವನ್ನು ತೋರಿಸತೊಡಗುತ್ತವೆ. ಪುಟ್ಟ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಿ ಆಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಹುಡುಕುತ್ತವೆ.

"ಈ ಮರಿಗಳು ಈಗಲೇ ಫೈಟ್ ಮಾಡತೊಡಗಿವೆ, ಅಪ್ಪಾ"
"ಅವು ಅಡುತ್ತಿವೆ ಮಗನೇ."

ಏನಾದರೂ ಸಂಭವಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇನ್ನು ಒಂದು ವಾರದ ತನಕ ಈ ಮರಿಗಳ ಅಟವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡಿರಬಹುದು. ನೆನಪುಗಳ ಆಕ್ಟೋಪಸ್ ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿ ಆತನಿಗೆ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾದ ಸಮಾಧಾನ ಸಿಗಬಹುದು. ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋದರೆ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುತ್ತಾನೆ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಆಗಬೇಕಾದ ಕೆಲಸಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನೆನಪುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಆಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕೆಲಸದಾಕೆ ರೇಣು ಒಳ್ಳೆಯವಳು. ವಿಜುವನ್ನು ಶಾಲೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ಮತ್ತು ಕರೆದುತರುವುದು ಅವಳೇ. ಮನೆಯಲ್ಲೂ ಅವನಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಾಳೆ. ರೇಣು ಅಕ್ಕಿ ಅಂದರೆ ಆತನಿಗೆ ತುಂಬ ಇಷ್ಟ.

ಫೈಲುಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಕಣ್ಣು ನೆಟ್ಟಿರುವಂತೆ ಮಧ್ಯೆ ಯಾತನೆಯಿಂದ ತುಂಬಿದ ಒಂದು ಮುಖ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಒಂದು ವರ್ಷದ ನಂತರವೂ ಆ ಮುಖ ಆತನನ್ನು ಇನ್ನೂ ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ನೋವು ಸುಸ್ಥವಾಗದೆ ರಾಗಿಣಿ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಸಾವೇ ಉತ್ತಮ. ಆತ ಅಸಹಾಯಕನಾಗಿ ನೋಡುತ್ತ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾನೆ. ಅವಳ ದೇಹವನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸುವ ಧೈರ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಒಂದು ಮೃದುವಾದ ಸ್ಪರ್ಶವೂ ಬಹಳ ಯಾತನೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವಂತಿತ್ತು.

ಒಂದು ದಿನ ವಿಜು ಕೇಳಿದ, "ಅಪ್ಪಾ, ಸತ್ತುಹೋದವರು ಒಂದು ದಿನ ತಿರುಗಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆ?"

ಆತ ಯೋಚಿಸಿದ. ಸತ್ತುಹೋದವರು ತಿರುಗಿ ಬಂದಾರೇ? ಸಾವಿನ ಬಗ್ಗೆ, ಸಾವಿನ ನಂತರದ ಬದುಕಿನ ಬಗ್ಗೆ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಕಲ್ಪನೆಗಳೇನೆಂಬುದು ಆತನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ತಾನು ಏನಾದರೂ ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ತನ್ನ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬಹುದೆಂದು ಆತ ಭಯ ಪಟ್ಟ. ನಿಜ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ರಾಗಿಣಿ ಒಂದು ದಿನ ತಿರುಗಿ ಬರುವಳೆಂದೂ, ತೀರಾ ಸಹಜವಾಗಿ, ಏನೂ ನಡೆದಿಲ್ಲವೆಂಬಂತೆ, ತಾನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಬದುಕನ್ನು ಮತ್ತೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬಹುದೆಂದೂ, ಇದೆಲ್ಲವೂ ಒಂದು ದುಃಖಪ್ಪ ಮಾತ್ರವೆಂದೂ ನಂಬಲು ಆತ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದ. ಸ್ವಪ್ನಗಳಿಂದ ಮೋಸ ಹೊಂದಲು ಆತ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದ.

ಸಾವೆಂದರೇನೆಂದು ಆತ ಯೋಚಿಸುವುದಿದೆ. ಜೀವನದ ಕೊನೆಯೇ? ಅಥವಾ ಒಂದು ರೂಪಾಂತರ ಹೊಂದುವುದು ಮಾತ್ರವೆ? ಅಲ್ಲ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಆತ್ಮ ಮತ್ತು ಪುನರ್ಜನ್ಮದ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ತಂತು ಮಾತ್ರವೇ, ಸಾವೆಂದರೆ?

"ತಿರುಗಿ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವೆ?" ವಿಜು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.
"ನಮಗೆ ಏನೂ ತಿಳಿಯದು ಮಗನೇ" ಆತ ವಿಜುವಿನ ಬೆನ್ನು ನೇವರಿಸುತ್ತ ಹೇಳಿದ. "ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿರುವುದು ತಿಳಿಯದುದಕ್ಕಿಂತ ಎಷ್ಟೋ ಹೆಚ್ಚು"

"ನನಗನ್ನಿಸುವುದು..." ಅವನು ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ. ತುಸು ಹೊತ್ತು ಆಲೋಚಿಸಿದ.

"ನನಗನ್ನಿಸುವುದು ಅಮ್ಮ ತಿರುಗಿ ಬರುತ್ತಾಳೆ ಅಂತ. ಅಮ್ಮನ ಕೈ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಆಗಾಗ ಕನಸು ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವುದೆಂದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತೇನೆ. ಎಲ್ಲಿಗೂ ತಲುಪುವುದಿಲ್ಲ."

ರಾತ್ರಿ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ವಿಜುವಿಗೆ ಕಥೆ ಹೇಳಬೇಕು. ಆತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೇಳುವುದು ಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವ ಕಟ್ಟುಕಥೆಗಳು. ಒಂದು ವಾಕ್ಯ ಹೇಳುವಾಗ ಮುಂದಿನ ವಾಕ್ಯ ಏನಾಗಿರಬಹುದೆಂದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೇಳಿದ ನಂತರ ಆ ವಾಕ್ಯದ ರಚನೆ, ಅರ್ಥ ಮತ್ತು ವಿಜುವಿನ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳು ಮುಂದಿನ ವಾಕ್ಯ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಮಾಡುತ್ತವೆ. ವಿಜುವಿನ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನವಲಂಬಿಸಿ ಕಥೆ ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಕಳೆದ ಹದಿನೈದು ದಿವಸಗಳಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಕಥೆ ಬೇಡವಾಗಿದೆ. ಬದಲಾಗಿ, ಹೊಸತಾಗಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಿನ ವರ್ಣನೆ- ವಿವರಣೆಗಳು ಬೇಕಾಗಿವೆ. ಒಂದು ದಿನ ಕೇಳಿದ್ದನ್ನೇ ಮರುದಿನ ಅವರ್ತಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಬಿಚ್ಚುಹೋದರೆ ಅವನು ಹಿಡಿದುಬಿಡುತ್ತಾನೆ.

"ಹಾಗಾದರೆ ಬಾಲ್ಯನಿಯ ವಿಷಯ ಹೇಳಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ?"
"ಸರಿ, ಸರಿ" ರಾಮಚಂದ್ರನೆಂದ : ಬಾಲ್ಯನಿಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಯೂಮೀನಿಯಂ ರೈಲಿಂಗಿಗೆ ತಾಗಿಸಿ ಎಳೆಯಬಹುದಾದ ಸೃಷ್ಟಿಕ ಬಾಗಿಲುಗಳಿವೆ. ಅದರ ಮೂಲಕ ನೋಡಿದರೆ ತುಂಬಾ ದೂರದತನಕ ನಿರಾತಂಕವಾಗಿ ನೋಡಬಹುದು. ಕೆಳಗೆ ಮರದ ತುದಿಗಳು ಒಂದು ಹಸುರು ಹೊದಿಕೆಯ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತವೆ. ಮೇಲೆ ನೀಲಾಕಾಶ. ನಡುನಡುವೆ ಬಳಿಯ ಮೋಡಗಳು. ಅವುಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಹಾರಾಡುವ ಪಕ್ಷಿಗಳು. ನಿಜ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಹೊಸ ಮನೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಮೂರನೇ ಅಂತಸ್ತಿನ ಫ್ಲಾಟ್ ತನ್ನ ವರ್ಣನೆಯಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಿಸಿಕೊಂಡ ಹಾಗೆಯೇ ಇದೆ. ಏದ್ಯುತ್ ಕನಕ್ಟ್ ಸಿಕ್ಕಿದ ಕೂಡಲೇ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಇರಬಹುದೆಂದು ಆತ ದುಃಖದಿಂದ ಎಣಿಸಿದ. ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ರಾಗಿಣಿಯ ಹೆಜ್ಜೆ ಗುರುತುಗಳಿವೆ. ಅವಳು ಉಸಿರಾಡಿದ ಗಾಳಿ ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿದೆ. ನೆನಪುಗಳಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಲೆಂದು ತಾನು ಮನೆ ಬದಲಾಯಿಸಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದರೆ ಬಗ್ಗೆ ಆತ ನೊಂದುಕೊಂಡ.

ವಿಜುಗೆ ನಡುನಡುವೆ ಅಮ್ಮನ ನೆನಪಾಗುವುದಿದೆ. ಒಂದು ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎದ್ದಾಗ ಅವನು ಕೈಸೆಟ್ಟುಗಳನ್ನಿಟ್ಟಿದ್ದ ಡ್ರಾಯರ್ ಎಳೆದು ಹಾಡುಕೊಟ್ಟ. ಆತ ಕೇಳಿದ, "ಏನಪ್ಪ, ಏನು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದೀಯಾ?"

"ಒಂದು ಕ್ಯಾಸೆಟ್."

ಯಾವ ಕ್ಯಾಸೆಟ್ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಅವನಿಂದಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ಒಂದು ಧೂಳು ಹಿಡಿದ ಕ್ಯಾಸೆಟ್ಟನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸಿದ:

'ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ ಸುಪ್ರಭಾತ'

ಅದು ರಾಗಿಣಿಯ ಕೆಲವೇ ಕೆಲವು ದೌರ್ಬಲ್ಯಗಳಲ್ಲೊಂದಾಗಿತ್ತು.

ವಿಜು ಆ ಕ್ಯಾಸೆಟ್ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ನಿಂತಿದ್ದಾನೆ.

"ಇದು ಒಳ್ಳೆ ಕ್ಯಾಸೆಟ್ ಆದ್ರಾ?"

ಕಳೆದ ಒಂದು ವರ್ಷದಿಂದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸುಬ್ಬುಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಧ್ವನಿ ಕೇಳದರಿಲ್ಲ. ಅದು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂಬುದನ್ನು ಊಹಿಸಬೇಕು.

"ಮಗನೇ, ನೀನಿಗೆ ಇದನ್ನು ಕೇಳಬೇಕನ್ನಿಸುತ್ತಿದೆಯೆ?"

ಅವನ ಮುಖ ಅರಳಿತು.

ಮರುದಿನ ಮುಂಜಾನೆ ವಿಜು ಎಳುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಆತ ಆ ಕ್ಯಾಸೆಟ್ ಹಾಕಿದ. ಹೊರಗೆ ಇನ್ನೂ ಕತ್ತಲಿತ್ತು. ಕೆಲಬುಹಿಡಿದ ಒಂದು ಹಿತ್ತಾಳೆಯ ಕಾಲುದೀಪವನ್ನು ಆತ ಜೊಲಿಯಿಂದ ಹುಡುಕಿ ತೆಗೆದ. ಹುಳಿ ಹಾಕಿ ತಿಕ್ಕಿ ತೊಳೆದಾಗ ದೀಪ ಹೊಳೆಯಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಎಣ್ಣೆ-ಬತ್ತಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಆತ ದೀಪ ಉರಿಸಿದ. ರಾಗಿಣಿಯ ಬಣ್ಣ ಒಂದು ಹಿತ್ತಾಳೆ ದೀಪದ ಬಣ್ಣವಾಗಿತ್ತು. ಜಗುಲಿಯಲ್ಲಿ ಗೋಡೆಗೆ ಹೊಡೆ ದಿಟ್ಟದ ಸ್ಪಾಂಡಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಧೂಳು ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಒಂದು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಒರೆಸಿ ಸ್ವಚ್ಛಮಾಡಿದ. ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ದೀಪ ಎಚ್ಚಿ. ಊದಿನಕಡ್ಡಿ ಹಚ್ಚಿದ. ಸುಬ್ಬುಲಕ್ಷ್ಮಿ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು.

ವಿಜು ಇನ್ನೂ ನಿद्रಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದ.

ಎಚ್ಚರವಾಗಿ ಎದ್ದು ಬಂದ ನಂತರ ವಿಜು ಕೇಳಿದ.

"ಅಪ್ಪಾ, ಇವತ್ತು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನೀನು ಆ ಕ್ಯಾಸೆಟ್ ಹಾಕಿದ್ದೆಯಾ?"

ಹೌದೆಂದು ಆತ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದ.

ಭಾನುವಾರ, ರಜಾದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಆತ ಯಾವಾಗಲೂ ತಡವಾಗಿಯೇ ಎಳುತ್ತಿದ್ದ. ಎಳುವರೆಗೆ ಎದ್ದು ಬಂದಾಗ ವಿಜುವಿನ ಸ್ನಾನ ಮುಗಿದಿತ್ತು. ರೇಣು ಅವನನ್ನು ಹೊರಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆತನಿಗೆ ಅಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಅವನಿಂದ ಪೌಡರಿನ ಪರಿಮಳ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಆತ ಅವನನ್ನು ಬಳಿಗೆ ಸೆಳೆದು ಅಚ್ಚಿಕೊಂಡ.

"ಮಗನೇ, ಇವತ್ತು ನೀನು ಒಳ್ಳೆ ಹುಡುಗನ ಹಾಗೆ ಬೇಗ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀಯಲ್ಲ?"

ಆತ ಕೇಳಿದ. ವಿಜು ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕ ಭಾವದಿಂದ ಅವನನ್ನು ನೋಡಿದ.

"ಇವತ್ತಲ್ಲವೇ ಹೊಸ ಮನೆ ನೋಡಲು ಹೋಗೋಣವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದು?"

ಹೌದಲ್ಲವೆ? ಆತನಿಗೆ ಮರೆತುಹೋಗಿತ್ತು. ಈ ಭಾನುವಾರ ವಿನಿದ್ವರೂ ಅವನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೇನೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದ. ಕಳೆದ ಎರಡು ಭಾನುವಾರಗಳಲ್ಲೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

"ಅಪ್ಪಾ, ಎದ್ದು ಸ್ನಾನ ಮಾಡು."

"ಇಗೋ ಎದೆ." ಆತ ಎದ್ದು ನಿಂತ.

"ಆಗಲಿ, ನೀನು ಇವತ್ತು ಮೀನಿನ ಮರಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದಿರೆಯಾ?"

"ಇಲ್ಲ." ಅವನು ಕನ್ನಿ ಕೇಳುವ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ.

"ಮರೆತೇ ಹೋಯಿತು. ನಾನು ಹೋಗಿ ನೋಡಿ ಬರುತ್ತೇನೆ. ಅಪ್ಪರೊಳಗೆ ನೀನು ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಬಾ ಅಪ್ಪಾ."

"ಆಗಲಿ."

ಆದರೆ ಸ್ನಾನಗೃಹ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ ಆತನಿಗೆ ಮಗನ ಕರೆ ಕೇಳಿಸಿತು. ಏನೋ ಗಂಭೀರವಾದ ವಿಷಯಕ್ಕೇ ತನ್ನನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಅನ್ನಿಸಿತು. ನೋಡಿದರೆ ಅವನು ಡಾಕ್ಟರ್ ಗುರಾಮಿಯ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿದ್ದಾನೆ.

"ಅಪ್ಪಾ, ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಿ, ಇದರ ನೀರು ಕೊಳಕಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸೋಣ."

ನೀರು ಕೊಳಕಾಗಿದೆ ಹೌದು. ಅದರಿಂದ ಮರಿಗಳಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮರಿಗಳು ನೀರಿನ ಮೇಲ್ಮೈಯ ಬಳಿ ಉಸಿರಾಡಲು ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಈಜಾಡುತ್ತಿವೆ. ಆಗಷ್ಟೇ ಆತನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂತು - ಫಿಲ್ಟರ್ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ರಾತ್ರಿಯಿಡೀ ಅದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ನೀರು ಕೊಳಕಾಗಲು ಕಾರಣ ಅದುವೇ.

"ನಾವು ಕೂಡಲೇ ನೀರು ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕಪ್ಪಾ."

ಆತ ಅಲೋಚಿಸಿದ... ಈಗ ನೀರು ಬದಲಾಯಿಸಿದರೆ ಆ ಬಡಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗ ಬಹುದು. ಬಹುಶಃ ಅಸ್ವಸ್ಥತೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲವೂ ಸತ್ತುಹೋಗಲೂಬಹುದು. ಆತನಿಂದ:

"ಹಾಗೆಲ್ಲ ನೀರು ಬದಲಾಯಿಸಕೂಡದು ಮಗನೇ. ಒಂದು ದಿನವಷ್ಟೇ ಆದ ಮರಿಗಳಲ್ಲವೆ? ಅವಕ್ಕೆ ಈಗಲೂ ಅಮ್ಮನ ವಾಸನೆಯುಳ್ಳ ನೀರೇ ಬೇಕು ಈಜಾಡಲು. ನಾವು ಈ ಫಿಲ್ಟರನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸೋಣ. ಎರಡು ಗಂಟೆಗಳ ಒಳಗೆ ನೀರು ಸ್ವಚ್ಛವಾಗುತ್ತದೆ."

"ಈ ನೀರಿಗೆ ತಾಯಿ ಮೀನಿನ ವಾಸನೆಯಿರುತ್ತದೆಯೆ?"

"ಇರಬಹುದು. ಒಂದು ವಾರದಿಂದ ಆ ಮೀನು ಈ ಟ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದದ್ದಲ್ಲವೆ? ಈ ಮರಿಗಳು ಅಮ್ಮನ ಹೊಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ್ದಾಗ ಇದ್ದ ವಾಸನೆಯೇ ಅವು ಸ್ವಲ್ಪ ದೊಡ್ಡದಾಗುವ ತನಕ ಅವಕ್ಕೆ ಬೇಕು. ನಾವು ನೀರು ಬದಲಾಯಿಸುವುದು ಪಾಪ."

ವಿಜು ಮೌನವಾಗಿ ಟ್ಯಾಂಕಿನೊಳಗೆ ನೋಡುತ್ತ ನಿಂತ.

ಆತ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಸ್ನಾನಗೃಹಕ್ಕೆ ಹೋದ. ಸ್ನಾನಗೃಹಕ್ಕೆ ಹೊಕ್ಕು ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿಕೊಂಡಾಗ ಆತನಿಗೆ ಯಾಕೋ ರಾಗಿಣಿಯ ನೆನಪಾಯಿತು. ಒಂದು ದಿನ ರಾಮಚಂದ್ರ ಅಫೀಸಿನಿಂದ ಬಂದಾಗ ರಾಗಿಣಿ ಚಿಕ್ಕ ಟ್ಯಾಂಕಿನ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತಿದ್ದಳು. ಆಗ ಆ ಟ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲೂ ಡಾಕ್ಟರ್ ಗುರಾಮಿಯ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯೆಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಒಂದು ಹೆರಿಗೆ ವಾರ್ಡಾಗಿ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ವಿಜು ಆ ಹೆಸರಿಟ್ಟಿದ್ದು. ಆತ ಬಳಿ ಬಂದಾಗ ಸದ್ದು ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಆಕೆ ಸನ್ನೆ ಮಾಡಿದಳು. ನಂತರ ಮೆಲ್ಲನೆ ಹೇಳಿದಳು.

"ನೋಡಿ, ಇದು ಮರಿ ಹಾಕುತ್ತಾ ಇದೆ."

ಆತ ಅಲುಗಾಡದೆ ಆಕೆಯ ಬಳಿ ಹೋಗಿದ್ದ. ಅದೊಂದು ಸ್ಟೇಜ್ ಟಿಯಲ್ ಆಗಿತ್ತು. ಕೆಂಪೆಗೆ ಗುಂಡಿಗೆ ಸುಂದರಿಯಾಗಿದ್ದ ಒಂದು ಮೀನು. ತುಸು ಹೂತ್ತು ಅದು ಈಜಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ನಂತರ ತಳದಲಿಡೆ ಕಲುಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಇಂಚು ಮೇಲಿಂದ ಅಲುಗಾಡದೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತಿತ್ತು. ಹೊಟ್ಟಿಯ ಅಡಿಭಾಗದಿಂದ ಎರಡು ಮೂರು ಮರಿಗಳು ಹೊರಗೆ

ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದವು. ನಂತರ ಒದ್ದಾಟ. ಆ ಮೀನು ಟ್ಯಾಂಕಿನ ಮೇಲ್ಭಾಗಕ್ಕೂ ತಳಭಾಗಕ್ಕೂ ಹಾರುತ್ತ ಹೊರಳುವ ನರಳಿತು.

"ಪಾಪ, ಅದಕ್ಕೆ ತುಂಬ ನೋವಾಗುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ."

ರಾಗಿಣಿ ಹೇಳಿದಳು. ಅವಳ ಧ್ವನಿಯು ಸಹಪಾಪವಿತ್ತು. ಅದು ಅವನನ್ನು ನೋಯಿಸಿತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ನರಳಾಟದ ನಂತರ ಆ ಮೀನು ಪುನಃ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಶಾಂತ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದು ಈಜಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಧ್ವನಿ ಒಂದೆಡೆ ನಿಶ್ಚಲವಾಗಿ ನಿಂತಿತು. ಹೊಟ್ಟೆಯ ಅಡಿಭಾಗದಿಂದ ಮರಿಗಳು ಹೊರಗೆ ಬೀಳುತ್ತಿವೆ!

ಆತ ಅರ್ಧಗಂಟೆಗೂ ಹೆಚ್ಚು ಹೊತ್ತು ಆ ಟ್ಯಾಂಕಿನ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತ. ಹೆರಿಗೆಯಾಗಿ ಮುಗಿಯುವಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಆಕೆ ವಿವರಳಾಗಿದ್ದಳು.

ಫಕ್ಕನೆ ಒಂದು ಬಿಕ್ಕಳಕೆ ಕೇಳಿದಾಗ ರಾಮಚಂದ್ರನ ಗಮನ ಅತ್ತ ಹೋಯಿತು. ರಾಗಿಣಿ ಅಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಸೀರೆಯ ಸೆರಿಗಿನಿಂದ ಅವಳಿಗೆ ಎಲ್ಲದಂತೆ ಹರಿತ ಕಣ್ಣೀರನ್ನೊರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಆಕೆ ಮೌನವಾಗಿ ಅಳುತ್ತಿದ್ದಳು.

ರಾಗಿಣಿಯ ಹೆರಿಗೆ ತುಸು ಕಷ್ಟವೇ ಆಗಿತ್ತು. ಅವಳು ಮೊದಲೇ ಕೃಶಕಾಯಳಾಗಿದ್ದಳು. ಹೆರಿಗೆನೋವು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ ನಂತರವೇ ಅವಳನ್ನು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಸೇರಿಸಿದ್ದು. ಹತ್ತು ದೀರ್ಘ ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಆಕೆ ಹೆರಿಗೆಯ ನೋವು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಮಲಗಿದಳು. ಕೊನೆಗೆ ಅವಳಿಂದಳು, "ನನಗೆ ಸಹಿಸಲಿಕ್ಕಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ" ಒಂದು ಗಂಟೆ ಕಳೆದ ನಂತರ ಮಗುವನ್ನು ಹೊರಗೆ ತೆಗೆದರು.

ಸ್ನಾನ ಮುಗಿಸಿ ಆತ ಬೇಗನೆ ಹೊರಟ. ದೋಣ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆಯೆಂದು ರೇಣು ಹೇಳಿದಳು. ಆತ ವಿಜುವನ್ನು ಕರೆಯಲೆಂದು ಹೋದ. ಅವನು ಟ್ಯಾಂಕಿನ ಮುಂದೆ ಅದೇ ಭಂಗಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ. ಅವನ ಮುಖ ಬಾಡಿಹೋಗಿತ್ತು.

"ವಿನಾಯಿತು ವಿಜು?" ಆತ ಕೇಳಿದ.

ಅವನು ಏನೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಮೀನಿನ ಮರಿಗಳನ್ನೇ ಸುಮ್ಮನೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನು ಏನನ್ನೋ ಗಾಢವಾಗಿ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಕಂಡಿತು.

ಅಪ್ಪಾ, ಈ ಮರಿಗಳಿಗೆ ನಿಜವಾಗಲೂ ಈ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಅಮ್ಮನ ವಾಸನೆ ಸಿಗುತ್ತದೆಯೆ?

ಹೌದು ಮಗನೇ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲ ಜೀವಿಗಳಿಗೂ ಹಾಗೆಯೇ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅಮ್ಮನ ವಾಸನೆ ಗೊತ್ತಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ.

ಆತ ಫಕ್ಕನೆ ಮಾತು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ. ವಿಜುವಿನ ಮುಖ ಕಷ್ಟಗ್ರಾಹಿಯಾದಂತೆ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನೂ ಆತ ನೋಡಿದ. ಆ ಕಣ್ಣೀರನ್ನು ಒರೆಸಲು ಅಸಮರ್ಥನಾಗಿದ್ದ. ಸಮಾಧಾನದ ಮಾತುಗಳೊಂದನ್ನೂ ಹೇಳಲಾಗದೆ ಆತ ಮಗನನ್ನು ಸುಮ್ಮನೆ ಎದೆಗೆವಚಿಕೊಂಡ. ಆತನ ಕಣ್ಣುಗಳೂ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಬಿಕ್ಕಳಿಸುವುದರ ಮಧ್ಯೆ ಅವನಿಂದ, "ಅಪ್ಪಾ, ನಾವು ಈ ಮನೆ ಬಿಟ್ಟುಹೋಗುವುದು ಬೇಡ. ನಾವು ಇಲ್ಲೇ ಇರೋಣ."

ಮಲಯಾಳಂ ಮೂಲ: ಇ. ಹರಿಕುಮಾರ್
ಕನ್ನಡ: ಕಾರ್ತಿಕೇಶ್ವರ ಭಟ್
'ಮರಿಗಂಪಾ', ಬಸ್ಸೂರು ಅಡ್ಡರಸ್ತೆ
ಕೆಂಪೇಗೌಡರ - ಮೆಂಟಲ್ ಹಿರಿ, ಅಂಜನಪುರ